
[ODPOWIEDACZ *sb m*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w odpowiadać); a jasne.

sg N odpowiedacz. ◇ G odpowiedacza.

Sł stp: odpowiadacz, odpowiedacz, Cn: odpowiadacz, Linde XVI – XVIIw. (z Cn).

1. *Ten, kto odpowiada, wypowiada się; responsor Cn: iż ieſli będzie ná Ionathanie fynie moim [że zgrzeszył]/ tedy śmiercią vmrze/ á nie było odpowiedaczá [non respondit ei quispiam] (marg) Abo przyczynce. (—) ze wżego ludu. BudBib 1.Reg 14/39 (Linde).*

2. *Ten, kto grozi czymś komuś albo ten, kto wypowiada połuszeństwo albo wojnę: Diffidator odpowiedacz Cervus F31 52v [idem] F35, F39.*

Cf ODPOWIEDNIK, ODPOWIEDZCA

FP